

מ"ת 46369/04/14 - מדינת ישראל נגד חי יגאל חכמון (עצור) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

8 במאי 2014

מ"ת 46369-04-14 מדינת ישראל נ' חכמון (עצור)

בפני כב' השופט יואב עטר
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י באי-כוחה עו"ד רומן זילברמן, עו"ד אסיף גיל והמתמחה אלכס
קלנטרוב
נגד
המשיב
חי יגאל חכמון (עצור) - בעצמו
ע"י באת-כוחו עו"ד מירי שיין

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של דרישת נכס באיומים וגניבה.

על-פי הנטען בכתב האישום המתלונן ניהל במועדים הרלבנטיים חברה לסחר בכלי רכב אשר רכשה מהמשיב, באמצעות המתלונן, רכב בסכום של ₪ 13,000, וזאת לפני כשנתיים, וכי המשיב אישר כי קיבל את מלוא תמורת הרכב בזכרון דברים שנחתם.

נטען כי ביום האירוע היה המתלונן עם לקוחות החברה בסניף דואר בבאר שבע שעה שהמשיב הגיע למקום ודרש ממנו באיומים כי ימסור לו 3,000 ₪ שאם לא כן יבולע לו, תוך שאיים לרצוח אותו ולבצע בו עבירות מין, וכן להצית את כלי הרכב החונים במגרש החברה אותה הוא מנהל.

נטען כי משסירב המתלונן לדרישת המשיב נטל המשיב אבן משתלבת, הניפה לעבר המתלונן ולקוח שהיה עמו, ואיים על המתלונן כי יפגע בו בראשו ויהרגו אם לא ימסור לו את הכסף.

נטען כי לאחר מכן מסר המתלונן למשיב סכום של 1,000 ₪, וכי לאחר שהחתימו על מסמך המאשר את קבלת הכסף הרפה המשיב מהמתלונן ואפשר לו להמשיך את עיסוקיו עם אותו לקוח.

עמוד 1

באת-כוח המשיב הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לתשתית העובדתית הנטענת בכתב האישום, אך טענה לכרסום בעוצמת הראיות, ובנוסף טענה כי לא מתקיימים יסודות עבירת הגניבה.

עיינתי בתיק החקירה. מהודעת המתלונן מיום 24.4.14 אשר נגבתה כשעתיים וחצי לאחר האירוע, עולה כי המתלונן, במסגרת עיסוקיו, מכר רכב ללקוח, והשניים נסעו לסניף דואר בבאר שבע (ככל הנראה לצורך העברת בעלות). לדבריו: **"איך שנכנסתי לשם היה נוכח במקום נרקומן בשם יגאל חכמון... ואיך שהוא ראה אותי הוא מיד התנפל עליי שאני חייב לו כסף בעקבות זה שמכר לי רכב לפני שנתיים. אני לא חייב לו כלום, ויש לי הסכם זכרון דברים שקיבל את כל הכסף אבל הוא דרש ממני ואמר לי תביא לי עכשיו 3,000 ₪ כי אם לא תביא לי אתה עבדת עליי ואני ארצח אותך, אני אזיין אותך ואאנוס אותך במקלט ואשרוף לך את הרכבים במגרש".** לדברי המתלונן אמר לו כי לא חייב לו דבר, אך לטענתו המשיב: **"המשיך לדרוש ממני כסף למרות שאני לא חייב לו...".** המתלונן סיפר כי יצא אל מחוץ לסניף הדואר על-מנת לקרוא לאותו לקוח בכדי לבצע את העברת הבעלות לרכב, ואז: **"ראיתי שיגאל רץ אחריי כשהוא מחזיק לבנה משתלבת גדולה... ואיים עליי מעל הראש שיפוצץ לי את הראש ויהרוג אותי במקום אם אני לא אתן לו את הכסף. אני פחדתי מהסיטואציה הזאת וניסיתי להרגיע אותו... אמרתי לו שאוציא לו כסף מהכספומט מהבנק הוא חיכה ונצמד אליי. אני בינתיים עשיתי את העברת הבעלות ובסיום לא יכולתי ללכת כי הוא לא נתן לי לזוז...".** לדבריו, בשל כך פנה אל פקיד הדואר שהיה עד למקרה וביקשו שילווח לו 1,000 ₪ על-מנת ליתן למשיב: **"כדי שיעזוב אותי בינתיים ולא יעשה לי כלום. אני החתמתי אותו על מסמך... ששם הוא חתם שקיבל ממני 1,000 ₪ ושאני לא חייב לו כלום ואחרי שסיימנו אני חיכיתי למשטרה שלא הגיעו ורק בשעה 17:15 השוטרים הגיעו ויגאל גם היה במקום אני הסברתי להם על האיומים והכול וכל מה שעשה לי והוא הודה בפניהם אך משום מה הם לא לקחו אותו ואמרו לי ללכת להגיש תלונה במשטרה. אני מאוד מפחד מהבחור הזה הוא איים עליי ועל משפחתי. הוא נרקומן ועכשיו הוא ימשיך לסחוט אותי...".** בהמשך הוסיף המתלונן אודות המשיב: **"הוא נרקומן ומסוכן ואני מפחד ממנו".** לדבריו, הבחין במשיב כשהוא עוקב אחריו לאחר שיצא את סניף הדואר עד שנסע לתחנת המשטרה.

מהודעת מנהל סניף הדואר, ראובן וידנה, עולה כי במועד האירוע: **"ראיתי את נסים כהן שהוא מאוד עצבני ונסער ושמעתי את יגאל אומר לנסים אתה חייב לי 1,000 שקל ואני רוצה אותם אם לא אני מחכה לך בחוץ...".** בהמשך ציין כי שמע את המשיב מקלל את המתלונן: **"באיזשהו שלב הם יצאו החוצה ואחרי כמה זמן נסים נכנס בחזרה לדואר ויגאל אחריו. נסים ניגש אליי ואמר לי שיגאל ניסה לתת לו אבן בראש... ואחרי זה הוא ביקש ממני לתת לו 1,000 שקל כדי שהוא יוכל לתת ליגאל, אני נתתי לו... וביקש ממני גם נייר ועט הוא כתב כמה מילים ויגאל חתם לו... אני אישית ראיתי שהוא מעביר לו את הכסף וחותרם לו על הנייר ואחרי זה יגאל עזב את המקום... נסים גם אמר לי שהוא חושש על אמא שלו כי היא שכנה של יגאל ומפחד שיפגע בה...".** מר וידנה סיפר כי הוא מכיר את המתלונן נוכח עיסוקיו והעובדה שהוא נוהג לבצע העברות בעלות של כלי רכב בסניף הדואר הנ"ל וכי הוא מכיר את המשיב הנוהג להסתובב סמוך לסניף הדואר. בהמשך סיפר וידנה כי בין היתר שמע את המשיב אומר למתלונן: **"אני יגמור אותך ועוד כל מיני דברים אני לא כל כך זוכר".** וידנה גם סיפר כי אינו זוכר את תוכן האיומים במלואם שכן סניף הדואר היה עמוס ובמקביל התרחש אירוע עם אדם שיכור.

בנו של המתלונן, אלירון כהן, סיפר בהודעתו כי היה במקום: **"ראיתי את יגאל חכמון רץ אחרי אבא שלי עם אבן ואומר לו עכשיו אתה מביא לי את הכסף. הוא צעק וקילל וכשהוא ראה את הקונים הוא גם אמר לו 'הבאת**

אותם עליי אז גם אותם אני יהרוג' אבא שלי ניסה להרגיע אותו ואמר לו אני ייתן לך את הכסף ואז יגאל אמר לו עכשיו אני רוצה...". אלירון סיפר כי בהמשך המתלונן הורה לו ללכת לבית סבתו, והותיר במקום את המתלונן, קוני הרכב והמשיב, וכי לאחר מספר דקות אביו אסף אותו והשניים חזרו לסניף הדואר שם מסר בידו 1,000 ₪ על-מנת להחזיר למר וידנה.

אלירון סיפר כי בשלב זה, לאחר שנכנסו לסניף הדואר בשנית: **"ראינו שם את יגאל ליד השוטרים השוטרים שאלו את אבא שלי מה קרה, הוא ענה שתקפו אותו עם אבן ואז יגאל התקרב ואבא שלי אמר לשוטרים לא היה כלום, שום דבר...".** בהמשך טען אלירון כי המתלונן סיפר לשוטרים את שאירע לרבות האיומים, בנוכחות המשיב, וכי המשיב איים על אביו בנוכחות השוטרים. ביחס לתיאור הלבנה שאחז המשיב, סיפר המתלונן כי מדובר ב: **"לבנה של אקרשטיין"**. בהמשך סיפר כי אביו ניסה להרגיע את המשיב וכי המשיב: **"החזיק את הלבנה מעל הראש של אבא שלי"**.

קונה הרכב איברהים אבו אלהואה סיפר בהודעתו כי הגיע עם המתלונן לסניף הדואר לבצע העברת בעלות לרכב, וזאת ביחד עם אשתו ובנו, וכי עמו היה בנו של המתלונן והם הגיעו בנפרד מהמתלונן לסניף הדואר. לדבריו, כשהגיעו לסניף הדואר: **"הגיע בחור עם לבנה ביד אחת והרים אותה לכיוון הפנים שלי... אני לקחתי אחורה והכנסתי את הילד שלי בן הארבע והאישה חזרה לאוטו...".** לדבריו, המתלונן אמר לו כי המשיב הינו נרקומן ממשפחתו הדורש ממנו כסף. איברהים סיפר כי המשיב נותר כל העת סמוך למתלונן, וכי שמע את המשיב אומר למתלונן כי יהרוג אותו. בהמשך סיפר איברהים: **"הייתי בלחץ ביחד עם המשפחה שלי... איים בלי הפסקה ואמר שישרוף אמר שיהרוג...".** איברהים סיפר כי המשיב איים ללא הפסקה וכי: **"נראה שתוי סמים לא יודע"**. ביחס לאותה לבנה ציין כי: **"זה אבן של מדרכה בצבע אקרשטיין"**. איברהים המשיך וסיפר אודות האיומים ששמע את המשיב מאיים על המתלונן, וכי המתלונן לאחר שהמשיב איים עליו בעזרת הלבנה אמר לו כי ימסור לו את הכסף.

המשיב בהודעותיו טען כי מכר רכב למתלונן וכי זה נותר חייב לו כסף, וכי פגש את המתלונן בסניף הדואר וזה שילם את חובו. המשיב הכחיש כי איים על המתלונן בכלל אך אישר כי התווכח אתו. המשיב אישר כי חתם על זכרון הדברים בו אישר כי קיבל את הכסף אך לדבריו לא היה זה כתוצאה מאיומים. המשיב הכחיש כי הרים לבנה, הכחיש כי איים כי ישרוף את כלי הרכב או כי יפגע במתלונן, ובהמשך טען: **"הוא לקח אותי לאחור לחנייה ואז ראיתי שאנשים מתקרבים והרמתי אבן כי חשבתי שבאים לתקוף אותי ואז הורדתי. כל זה בנוכחות שוטרים"**.

בהודעה נוספת שנגבתה מהמשיב הוצג לו זכרון הדברים המקורי ממנו עולה כי אין כל חוב כספי, אך המשיב טען כי מדובר היה בהסדר בעל-פה.

בעימות שנערך בין המשיב לבין המתלונן חזר כל אחד מהם על גרסתו. המשיב שב וטען כי הרים אבן, אך זאת כיוון שחשש שיותקף. המשיב שב והכחיש כי איים על המתלונן ואמר: **"לא היה דבר כזה בכלל. היה ויכוח היה צעקות מצד שנינו אבל לא היו איומים"**.

באת-כוח המשיב טענה כי את הכרסום בעוצמת הראיות ניתן ללמוד בין השאר ממזכרה של השוטרת אלה דוידסון. ממזכרה של השוטרת הנ"ל עולה כי הגיעה למקום בעניין אירוע אחר, וכי כאשר יצאה מהדואר והתקדמה לכיוון הניידת: **"קרה לי בחור אשר מסר לי כי שדדו אותו, כאשר שאלתי אותו מי? מסר כי הבחור שעומד לידו והוא רצה להרים עליו אבן ולקח לו את הכסף..."**.

לדבריה, הציעה למתלונן כי תגבה ממנו עדות או שילך לתחנה להגיש תלונה, ואז המתלונן והאחר (המשיב): **"החלו להתווכח על כסף"**. לדבריה, בשלב זה הפרידה בין השניים והמתלונן מסר כי מדובר בסכסוך משפחתי על רכב: **"וזה עניין משפחתי והוא יסגור את זה אתו"**. לדבריה, הסבירה לשניים כי אם מדובר בעניין כספי עליהם להסדיר זאת בבית המשפט, ובסופו של דבר דרכיהם של השניים נפרדו. השוטרת ציינה כי כיוון שהמתלונן לא היה מעוניין בהגשת תלונה לא תיעדה את האירוע.

לא מצאתי כי יש במזכר זה בכדי לכרסם בעוצמת הראיות. המתלונן ובנו הסבירו היטב את הסיטואציה. הפרשנות שנתנה השוטרת איננה רלבנטית, ומהווה לכל היותר עדות סברה. השוטרת ציינה כי תחילה המתלונן אכן סיפר לה על איום, ומאוחר יותר אמר לה כי מדובר בעניין משפחתי שייסגר ביניהם, ועל-כן סברה כי אינה נדרשת לטפל באירוע.

לאור ההסבר שמסר המתלונן לאמרתו זו, סבורני כי אין בה לכשעצמה בכדי לכרסם בצורה מהותית בעוצמת הראיות.

סבורני כי קיימות ראיות לכאורה הנובעות מהודעות המתלונן, בנו, הקונה איברהים ופקיד הדואר, מהן עולה רצף לפיו המשיב איים מפורשות לפגוע במתלונן, הן במלל והן בהתנהגות תוך הנפת לבנה לעברו.

בשלב זה של ההליך בית המשפט אינו בוחן שאלות של מהימנות ומשקל, ודי באמרות אלו, ככל שיצלחו את מבחן החקירה הנגדית, בכדי להקים פוטנציאל להרשעה.

אכן, יכול והוראת החיקוק של גניבה אינה תואמת את העובדות, שכן לכאורה, מדובר בכסף שניתן כתוצאה מהאיומים, והוראת החיקוק המתאימה יותר למכלול האירועים היתה צריכה להיות שונה, אך ביחס לעבירה של דרישת נכס באיומים סבורני כי לכל הפחות מתקיימים יסודות עבירה זו מהתשתית העובדתית.

בשלב זה של ההליך בית המשפט נדרש לבחינת מסוכנות המשיב, ולעניין זה אין נפקא מינה אם במסגרת כותרת העבירה יוחסה למשיב גניבה או אם היתה מיוחסת לו קבלת הכסף כתוצאה מסחיטה באיומים, למשל.

העובדות עצמן המפורטות בכתב האישום, והנלמדות מחומר החקירה, מלמדות על מסוכנות לבטחון הציבור.

מסוכנות המשיב אך מתעצמת נוכח עברו הפלילי המכביד הכולל שמונה הרשעות קודמות בגין שורה ארוכה מאוד של עבירות, לרבות עבירות אלימות ואיומים. הרשעתו האחרונה של המשיב הינה מיום 16.2.12. ראוי לציין כי הגם

שבבקשה צוין כי תלוי ועומד נגד המשיב מאסר מותנה, הרי שזה חדל מלהיות בר הפעלה כחודשיים עובר לביצוע העבירות.

בנוסף תלוי ועומד כנגד המשיב כתב אישום בגין ביצוע עבירות אלימות בשכנתו.

סבורני כי לאור נסיבות ביצוע העבירות, העבר הפלילי, ובפרט לאור הנלמד מחומר החקירה בדבר רקע של צריכת סמים, על בחינת היתכנות חלופת מעצר בעניינו של המשיב להיעשות בזהירות ובסיוע שירות המבחן.

לבקשת קצינת המבחן המחוזית, גב' אלה איתן, נוכח מצוקת כוח אדם בימים אלו בשירות המבחן, אין מנוס מקביעת מועד מרוחק מן המועדים שהיו נהוגים עד עתה.

לאור האמור לעיל, דוחה הדין ליום 28.5.14, שעה 12:00.

שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר אודות המשיב עד למועד שנקבע.

תשומת לב שירות המבחן כי ניתן ליצור קשר עם באת-כוח המשיב, עו"ד מירי שיין, בטל':

המזכירות תשלח עותק החלטה לשירות המבחן.

המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת, ויובא לדין הנ"ל באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום, ח' באייר התשע"ד, 8/5/2014, במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

החלטה

משבוצעה הקראה מורה על ביטול דיון ההקראה בתיק העיקרי שנקבע בפני מותב זה ליום 13.5.14, ועל ביטול זימון המשיב באמצעות שב"ס לאותו מועד.

ניתנה והודעה היום, ח' באייר התשע"ד, 8/5/2014, במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

קלדניות: נורית ג' ועמוס מ'